

Lieta C-775/19

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2019. gada 22. oktobris

Iesniedzējtiesa:

Finanzgericht Baden–Württemberg [Bādenes Virtembergas Finanšu
tiesa] (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 22. jūlijs

Prasītāja:

5th AVENUE Products Trading GmbH

Atbildētāja:

Hauptzollamt Singen

Pamatlietas priekšmets

Ievedmuitas nodokļi, muitas vērtības noteikšana

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Savienības tiesību interpretācija, LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai maksājumi, kurus preces pircējs četru gadu garumā reizi gadā veic papildus pirkuma cenai atkarībā no saviem pārdošanas ieņēmumiem par to, ka tas var preci pārdot

- konkrētā teritorijā,
- absolūti pirmo reizi,

- ekskluzīvi un
- ilgstoši,

ir honorāri un licences maksas Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (Muitas kodekss) 32. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, kuri ir jāpieskaita cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par ievestajām precēm, saskaņā ar Muitas kodeksa 3[2]. panta 5. punkta b) apakšpunktu, skatot to kopsakarā ar Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka Kopienas Muitas kodeksa īstenošanas noteikumus (Muitas kodeksa īstenošanas regula), 157. panta 2. punktu?

2) Vai šādas atlīdzības cenai, kas samaksāta vai maksājama par ievestajām precēm, attiecīgā gadījumā ir jāpieskaita tikai proporcionāli un, ja tā, tad saskaņā ar kādiem kritērijiem?

Atbilstošās Savienības tiesību normas un judikatūra

Padomes Regula (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”), 32. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 2. punkts un 5. punkta b) apakšpunkts

Komisijas Regula (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1993, L 253, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “Muitas kodeksa īstenošanas regula”), it īpaši 157. panta 1. un 2. punkts, 158. pants, 160. un 161. pants

Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/2447 (2015. gada 24. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2015, L 343, 558. lpp.) (turpmāk tekstā – “Īstenošanas regula 2015/2447”), 136. panta 1. punkta pirmais teikums un 4. punkta a) apakšpunkts

Līguma par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību 1994 VII panta īstenošanu (turpmāk tekstā – “GATT-Muitas vērtības kodekss 1994”) (OV 1994, L 336, 119. lpp), 8. panta 3. punkts un attiecīgās piezīmes

Tiesas spriedums, 2017. gada 9. marts, *GE Healthcare*, C-173/15, EU:C:2017:195

Īss pamatlīetas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Pamatlīetas pušu strīds ir par to, vai prasītājas maksājumi, kurus tā veikusi saviem piegādātājiem par (ekskluzīvajām) izplatīšanas tiesībām, ir jāpieskaita cenai, kas faktiski samaksāta par ievestajām precēm.
- 2 Prasītājas uzņēmuma darbības joma ir tostarp Havanas cigāru tirdzniecība (vairumtirdzniecība). Kubas cigārus prasītāja iepērk no *Habanos S.A.*, kas ir Kubas valsts cigāru eksportētājsabiedrība.
- 3 2012. gada 31. janvārī prasītāja un *Habanos S.A.* noslēdza par *Exclusive Distribution Agreement* (turpmāk tekstā – “*EDA*”) dēvētu vienošanos angļu valodā, saskaņā ar kuru prasītājai ir *Habanos S.A.* cigāru ekskluzīvas izplatīšanas tiesības Vācijas, kā arī Austrijas tirgū.
- 4 Par piešķirtajām ekskluzīvajām pārdošanas tiesībām Austrijā prasītāja no savas puses apņēma četru gadu garumā reizi gadā *Habanos S.A.* maksāt par *compensation* dēvētu maksājumu 25 % apmērā no pārdošanas ieņēmumiem, kas gūti no Austrijā pārdotā.
- 5 Kā bija paredzēts vienošanās noteikumos, par *compensation* katru gadu prasītājai tika izrakstīts rēķins un tā to arī apmaksāja. Pēc līgumā noteiktā termiņa beigām (2016. gada 27. februāris) maksājumi tika pārtraukti. Par ekskluzīvajām izplatīšanas tiesībām Vācijā prasītājai nebija jāmaksā attiecīgā *compensation*.
- 6 Cigāru iepirkšana nenotika, slēdzot rakstisku pirkuma līgumu, bet gan katreiz veicot un pieņemot pasūtījumu. Prasītāja saņēma cenu lapu, pamatojoties uz kuru attiecīgie pasūtījumi tika veikti. Turklāt iepirkšanas cenas nebija atkarīgas no tā, kurā valstī prasītāja cigārus pārdeva tālāk. Kad prasītāja veica pasūtījumu, *Habanos S.A.* izrakstīja rēķinu un nosūtīja pasūtītās preces.
- 7 Prasītāja Kubas cigāru muižošanu principā veica D tipa muitas noliktavā, kā paredzēts atļaujā. Noliktava atrodas Valdshūtē–Tīngenē [*Waldshut–Tiengen*], Vācijā, kur ir prasītājas juridiskā adrese. Preču laišana brīvā apgrozībā tika veikta, izņemot preces no muitas noliktavas, piemērojot ar atļauju saistīto vienkāršoto procedūru saskaņā ar Muitas kodeksa īstenošanas regulas 278. panta 3. punktu, t.i., iegrāmatojot reģistros un neveicot jaunu uzrādīšanu. Attiecībā uz piegādes sabiedrības *Habanos S.A.* cigāru ieviešanu tās D tipa muitas noliktavā prasītāja kā pamatu muitas vērtības noteikšanai deklarēja faktiski samaksātās pirkuma cenas kopā ar papildmaksām (transports, apdrošināšana utt.), bet neņemot vērā par *compensation* dēvētos maksājumus. Proti, ieviešanas brīdī vēl nebija droši zināms, kuri cigāri tiks pārdoti uz Vāciju un kuri uz Austriju.
- 8 Pēc muitas pārbaudes veikšanas pie prasītājas revidents uzskatīja, ka par *compensation* dēvētā maksa ir nodalīts pirkuma cenas elements, kas saskaņā ar Muitas kodeksa 29. panta 3. punkta a) apakšpunktu ir jāņem vērā, nosakot muitas vērtību.

- 9 Atbildētāja *Hauptzollamt [Singen]* [Zingenes Galvenā muitas pārvalde] piekrita revidenta uzskatam un pieņēma vairākus lēmumus par ievedmuitas nodokli, tostarp arī šajā gadījumā vienīgo apstrīdēto 2015. gada 28. augusta lēmumu par ievedmuitas nodokļa papildu aprēķinu. 2015. gada 23. septembrī prasītāja iesniedza sūdzību par šo lēmumu, kuru Galvenā muitas pārvalde tomēr apmierināja tikai daļēji. Pārējā daļā Galvenā muitas pārvalde sūdzību noraidīja kā nepamatotu.
- 10 Ar 2017. gada 6. decembrī celto prasību prasītāja apstrīd no tās skatupunkta nepamatoto par *compensation* dēvēto maksājumu pieskaitīšanu novērtējamo preču muitas vērtībai.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 11 Iesniedzējtiesa uzskata, ka strīda gadījumā izšķirošā nozīme ir tam, vai tikai prasītājas samaksātā pirkuma cena par precēm, kuras ir ievestas no trešās valsts, (piegādātāja *Habanos S.A.* cigāri) ir jāņem vērā, nosakot darījuma vērtību, – tad prasība būtu jāapmierina, – vai arī muitas vērtībai papildus ir jāpieskaita par *compensation* dēvētie maksājumi, ko prasītāja ir veikusi atkarībā no tās pārdošanas ieņēmumiem saistībā ar piegādēm uz Austriju, – tad prasība būtu jānoraida.

Par pirmo prejudiciālo jautājumu

- 12 Iesniedzējtiesa uzskata, ka vērtējamā atlīdzība (*compensation*) nav nodalīta pirkuma cenas daļa saskaņā ar Muitas kodeksa 29. panta 3. punkta a) apakšpunktu.
- 13 Tā kā *compensation* ir jāmaksā par tiesību izmantošanu saistībā ar ievestās preces izmantošanu vai tālākpārdošanu, saskaņā ar Muitas kodeksa īstenošanas regulas 157. panta 1. punkta trešo ievilkumu tā drīzāk ir honorārs vai licences maksa Muitas kodeksa 32. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē. Šādi honorāri vai licences maksas saskaņā ar Muitas kodeksa 32. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 5. punkta b) apakšpunktu, skatot to kopsakarā ar Muitas kodeksa īstenošanas regulas 157. panta 2. punktu, ir jāpieskaita pirkuma cenai, kas faktiski samaksāta vai maksājama par ievesto precī, tad, ja ir izpildīti trīs kumulatīvi nosacījumi, proti, pirmkārt, ja honorāri vai licences maksas nav iekļauti cenā, kas faktiski samaksāta vai maksājama, otrkārt, ja tie ir saistīti ar novērtējamajām precēm, un, treškārt, ja pircējam šie honorāri vai licences maksas ir jāsamaksā saskaņā ar novērtējamo preču pārdošanas nosacījumiem (skat. Tiesas spriedumu, 2017. gada 9. marts, *GE Healthcare*, C-173/15, EU:C:2017:195, par preču zīmēm).
- 14 Attiecībā uz pirmo nosacījumu iesniedzējtiesa uzskata, ka no attiecīgā licences līguma noteikumiem, t.i., *EDA* izriet, ka licences maksas par ekskluzīvajām cigāru izplatīšanas tiesībām Austrijā nebija iekļautas novērtējamo preču pirkuma cenā.

- 15 Attiecībā uz trešo nosacījumu iesniedzējtiesa uzskata, ka apstrīdētās *compensation* maksājums arī ir pārdošanas nosacījums Muitas kodeksa īstenošanas regulas 157. panta 2. punkta otrā ievilkuma izpratnē. Apstākļi, ka pienākums ir beidzies pēc četrus gadu perioda beigām, nenozīmē, ka prasītājam (ekskluzīvās) izplatīšanas tiesības Austrijā būtu bijušas piešķirtas arī bez licences maksas samaksas. Nav nozīmes arī tam, ka vienošanās par *compensation* bija ietverta nevis attiecīgajos pārdošanas darījumos, bet gan *EDA*, jo ir pietiekami, ka pastāv licences pamatlīgums, ja no tā, kā no vērtējamā *EDA*, izriet, ka visi turpmākie individuālie pirkuma līgumi būs atkarīgi no licences maksas samaksas. Tādējādi ir jāpieņem, ka bez maksas, par kuru ir strīds, samaksas *Habanos S.A.* nebūtu piegādājusi preces, kas bija paredzētas izplatīšanai Austrijā, vai katrā ziņā nebūtu tās piegādājusi ar tādiem līguma nosacījumiem, par kādiem bija panākta vienošanās.
- 16 Tomēr iesniedzējtiesai ir šaubas par otro nosacījuma izpildi, t.i., vai maksājums ir saistīts ar novērtējamo preci Muitas kodeksa īstenošanas regulas 157. panta 2. punkta pirmā ievilkuma izpratnē. Tas, vai honorārs vai licences maksa attiecas uz ievedamo preci, – ar to tātad tiek atlīdzināti ar preci saistīti pakalpojumi, – ir jāvērtē, ņemot vērā visus konkrētās lietas apstākļus, it īpaši ņemot vērā licences maksas līgumu. Aprēķina metode nav noteicošā. Ja, kā tas ir šajā gadījumā, lai aprēķinātu honorāra vai licences maksas apmēru, tiek ņemti vērā ievadamās preces tālākpārdošanas ieņēmumi, tas saskaņā ar Muitas kodeksa īstenošanas regulas 161. panta 1. punktu neļauj prezumēt, ka honorārs vai licences maksa atlīdzina ar preci saistītus pakalpojumus. Tomēr, kā izriet no Muitas kodeksa īstenošanas regulas 161. panta 2. punkta, šāda aprēķināšanas metode arī neizslēdz iespēju, ka honorārs vai licences maksa var būt saistīta ar ievedamo preci.
- 17 Šajā ziņā iesniedzējtiesa uzskata, ka prasītājam *compensation*, par kuru ir strīds, bija jāmaksā gan par to, ka tā ievestās preces pirmo reizi vispār drīkstēja izplatīt Austrijas tirgū (izplatīšanas tiesības), gan par to, ka tai tiesības izplatīt cigārus Austrijā (teritoriālā aizsardzība) bija ekskluzīvas.
- 18 Iesniedzējtiesa uzskata, ka, ja prasītājam *compensation* bija jāmaksā par to, ka tā ievestos cigārus (pirmo reizi) Austrijā drīkstēja pārdot tālāk un izplatīt, samaksātā licences maksa principā ir saistīta ar ievestajām precēm Muitas kodeksa īstenošanas regulas 157. panta 2. punkta pirmā ievilkuma izpratnē, jo izplatīšanas vai tālākpārdošanas tiesības ir daļa no tiesību rīkoties iegūšanas, iegādājoties ievestās preces.
- 19 Savukārt, ja prasītājam *compensation* bija jāmaksā par to, ka tā kā vienīgā drīkstēja pārdot Havanas cigārus Austrijā (teritoriālā aizsardzība), un *Habanos S.A.* tātad neveica piegādes citiem klientiem Austrijā, maksājumu saistība ar precēm ir apšaubāma.
- 20 Iesniedzējtiesa sliecas uzskatīt, ka maksājumi, ko pircējs papildus ievestās preces pirkuma cenai veic vienīgi tāpēc, lai preci konkrētā teritorijā drīkstētu pārdot kā vienīgais, nosakot muitas vērtību, nav jāņem vērā kā honorārs vai licences maksa Muitas kodeksa 32. panta 5. punkta b) apakšpunkta, skatot to kopsakarā ar Muitas

kodeksa īstenošanas regulas 157. panta 2. punktu, izpratnē. Tas tādēļ, ka, tiesības precī pārdot tālāk vai izplatīt attiecas uz tiesībām rīkoties ar precī un tādēļ ir tajās iekļautas (šajā ziņā skat. tagad arī Īstenošanas regulas 2015/2447 136. panta 1. punkta pirmo teikumu), bet ekskluzīvas izplatīšanas tiesības ir papildu tiesības, kas pārsniedz tiesības uz tiesību rīkoties ar precī iegūšanu. Attiecīgi arī honorārs vai licences maksa par ekskluzīvām izplatīšanas tiesībām tiek maksāti nevis kā atlīdzība par ievesto precī, bet gan par to, ka pārdevējs neveic piegādes citām personām līguma teritorijā.

- 21 Iepriekš minētais strīdīgais jautājums varētu palikt neatbildēts tikai tad, ja, pretēji iesniedzējtiesas viedoklim, tiktu uzskatīts, ka atlīdzības, kas pircējam ir jāmaksā papildus preču pirkuma cenai (vienīgi) par teritoriālās aizsardzības piešķiršanu, jau kā honorārs vai licences maksa ir jāpieskaita cenai, kas faktiski samaksāta vai maksājama par ievestajām precēm, saskaņā ar Muitas kodeksa 32. panta 5. punkta b) apakšpunktu, skatot to kopsakarā ar Muitas kodeksa īstenošanas regulas 157. panta 2. punktu.
- 22 Visbeidzot, ņemot vērā Tiesas argumentāciju 2017. gada 9. marta spriedumā *GE Healthcare*, C-173/15, EU:C:2017:195, iesniedzējtiesa pieņem, ka, lai novērtētu *compensation*, par kuru ir strīds, saistību ar precēm, nav nozīmes tam, ka šajā gadījumā izvešanai paredzēto cigāru, par kuriem ir strīds, pārdošanas brīdī vēl nebija skaidri zināms, vai tie tiks pārdoti tālāk prasītājas klientiem Vācijā – šajā gadījumā prasītājam neatkarīgi no *compensation* maksājuma veikšanas jau bija izplatīšanas tiesības, – vai Austrijā.

Par otro prejudiciālo jautājumu

- 23 Gadījumā, ja atlīdzības, kas ir jāveic vienīgi par teritoriālās aizsardzības piešķiršanu, saskaņā ar Muitas kodeksa 32. panta 5. punkta b) apakšpunktu, skatot to kopsakarā ar Muitas kodeksa īstenošanas regulas 157. panta 2. punktu nebūtu jāpieskaita cenai, kas faktiski samaksāta vai maksājama par ievestajām precēm, attiecībā uz atlīdzībām, kuras, kā šajā gadījumā, tiek samaksātas gan par to, ka preču pircējs vispār drīkst pirmo reizi veikt piegādes konkrētā teritorijā, gan par to, ka tam šīs izplatīšanas tiesības ir piešķirtas ekskluzīvi, rodas papildu jautājums, vai šie honorāri vai licences maksas ir pilnībā jāpieskaita ievesto preču pirkuma cenai vai arī tie tad ir jāsadala pirkuma cenai pieskaitāmā daļā un daļā, kas no tiesību normu par muitas vērtības noteikšanu viedokļa ir nebūtiska.
- 24 Tiesa Muitas kodeksa īstenošanas regulas 158. panta 3. punkta piemērošanas jomā ir nospriedusi, ka pieskaitīšana saskaņā ar Muitas kodeksa 32. panta 1. punkta c) apakšpunktu var notikt arī tad, ja honorāri vai licences maksas daļēji attiecas uz ievestajām precēm un daļēji uz pakalpojumiem, kas tiek sniegti pēc ievēšanas. Korekcija tad ir jāveic, pamatojoties uz objektīviem un izmērāmiem datiem, kas ļauj noteikt ar šīm precēm saistīto honorāru vai licences maksu apmēru (spriedums, 2017. gada 9. marts, *GE Healthcare*, C-173/15, EU:C:2017:195, 52. punkts).

- 25 Vispirms rodas jautājums, vai šie principi ir attiecināmi uz šajā gadījumā aplūkoto pirmreizēju izplatīšanas tiesību piešķiršanu saistībā ar teritoriālo aizsardzību un tādējādi prasītājas samaksātā atlīdzība, ciktāl tā attiecas uz pirmreizējo izplatīšanas tiesību piešķiršanu Austrijā, ir daļēji jāpieskaita ievesto preču cenai saskaņā ar Muitas kodeksa 32. panta 5. punkta b) apakšpunktu, skatot to kopsakarā ar Muitas kodeksa īstenošanas regulas 157. panta 2. punktu (skat. Līgumu par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību 1994 VII panta īstenošanu (OV 1994, L 336, 119. lpp.), 8. panta 3. punkts).
- 26 Ja uz šo tiek sniegta apstiprinoša atbilde, rodas nākamais jautājums, vai un attiecīgā gadījumā pēc kādiem kritērijiem ir jāveic honorāra vai licences maksas sadalījums, ja, kā gadījumā ar vērtējamo *compensation*, nav objektīvu un izmērāmu datu Muitas kodeksa 32. panta 2. punkta vai Muitas kodeksa īstenošanas regulas 158. panta 3. punkta izpratnē, kas ļautu sadalīt honorāru vai licences maksu apmēru cenai, kura ir faktiski samaksāta vai maksājama par ievestajām precēm, pieskaitāmā daļā un daļā, kas no tiesību normu par muitas vērtības noteikšanu viedokļa ir nebūtiska (šajā ziņā skat. arī piezīmes attiecībā uz Līguma par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību 1994 VII panta īstenošanu 8. panta 3. punktu šī līguma I pielikumā, attiecībā uz Muitas kodeksa 32. panta 2. punktu – Muitas kodeksa īstenošanas regulas 23. pielikumu, kā arī Muitas kodeksa komitejas 3. komentāra [par muitas vērtību] 7. un 11. un nākamos punktus).

DARBA VĒRTĒJUMS